

קלונר דויד-שלמה

בן מנחם-מנדל וחיה. נולד בשנת 1906 בדיקשיץ, פולין. בעל השכלה עממית. מומחה בעבודות אספלט. שאף מנעוריו לעליה לארץ. דחה אפשרות הגירה לארצות-הברית והגיע לירושלים, מחוז חפצו, בעצם ימי מהומות תרפ"ט. עבד במקצועו ושירת בנוטרות, בשמירה ובשאר תפקידי-בטחון מאז בואו ארצה. במלחמת-העולם השנייה התנדב לצבא, אף כי היה למעלה מגיל ההתנדבות. גם

במלחמת-השחרור התנדב לשירות קרבי, ולהפצרות אשתו שיחוס על עצמו השיב, כי הוא אמנם קשיש אך מדינתנו צעירה, בת גילו של בנו (נולד ביום 29.11.1947), ורצונו להילחם למען החופש והאושר של שניהם יחד. השתתף בפעולות נועזות (כגון הטלת בקבוקי מולוטוב על טנקים שניסו לפרוץ לאזור היהודי בירושלים). עזר לשכנים ולקרובים בתלאות ימי המצור והשתדל להעביר את משפחתו הקטנה לתל-אביב, כדי שיוכל להתמסר כולו לשירותי-קרב.

בקרב על "בתי-מנדלבוים" נפצע קשה, אך לחובשים אמר שיטפלו באחרים כי הוא פצוע קל, ומת מאבדן דם ביום 18.7.1948 כשדברי דאגה לאשתו ולילדו על שפתיו. היה קבור בשייך-באדר א'. ב-10.9.1950 הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים.